

عنوان مقاله:

طراحی مجتمعهای اقامتی تفریحی و گردشگری با رویکرد معماری بومی در گیلان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

الدوز فرجی - کارشناس ارشد معماری، پردیس بین الملل دانشگاه گیلان،

کیامرز جوانمردی - مربی، عضو هیئت علمی دانشگاه گیلان،

سیدجلیل میربازل - مربی، عضو هیئت علمی دانشگاه گیلان،

خلاصه مقاله:

این گزارش در ابتدا با طرح مسئله به لزوم توجه به معماری فضاهای گردشگری در گیلان میپردازد. سپس هدف اصلی که دستیابی به بازیابی معماری بومگرا در خدمت رونق گردشگری منطقه و در هیئتیک ساختمان اقامتی گردشگری است را عنوان میکند. پرسشهای موجود بصورت عمده دربارهی پیوند بین مقولهی گردشگری و معماری بومگرا و سنتگرا در منطقه هستند. دو نمونه از فضاهای گردشگری تاریخی در گیلان به اختصار بررسی میشوند و در پی آن، مهمترین قواعد کلی موجود در معماری گیلان بیان میشود. معماری بومگرا و منطقهگرا و بازگشت به سوی آن، تاریخچه و اصول خود را دارد. درپیشینهی موضوع به این مهم پرداخته شده است. مهمترین نکتهی این مقاله، پرداختن به این امر است که چرا ساختمانهای اقامتی و چرا بکارگیری معماری بومگرا؟ در پاسخ به این پرسش از روش تحلیلیدیدار شناسانه استفاده شده است. هتل موون پیک، اثر راسم بدران که هم نیازهای ساختمانهای اقامتی و هم الگوهای بومی را در خود جا داده است به عنوان یک نمونهی موردی بررسی شده است. در بخشنتیجہگیری، از اصول موجود در معماری گیلان به اصول موجود در طراحی فضای مسافرتی رسیده و پیشنهاداتی برای طراحی این فضاها ارائه شده است. در این بخش تلاش شده تا نکات آموخته شده از نمونهی موردی در این ضوابط دخیل باشد. در پایان پرسشهای پژوهش پاسخ داده میشوند.

کلمات کلیدی:

گردشگری، معماری بومی، مجتمع اقامتی تفریحی، منطقهی گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273541>

